

Sygn. akt IV CZ 95/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Katner (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku T. S. i K. S.

przy uczestnictwie J. C. i H. C.

o zniesienie współwłasności i podział do korzystania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 listopada 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy K. S.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 22 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. odrzucił w punkcie drugim postanowienia z dnia 22 marca 2011 r. skargę kasacyjną wnioskodawcy K. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 października 2008 r., uzasadniając to wniesieniem skargi kasacyjnej po upływie ustawowego terminu, oddalając w pkt pierwszym postanowienia z dnia 22 marca 2011 r. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia tej skargi.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej wnioskodawca zarzucił naruszenie przez Sąd drugiej instancji art. 168 § 1 i art. 169 § 4 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że wnioskodawca „nie złożył w terminie skargi kasacyjnej ze swojej winy” oraz, że w danym stanie faktycznym nie zachodzi wypadek wyjątkowy. Wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. sąd na wniosek strony postanowi o przywróceniu terminu do dokonania czynności procesowej, jeżeli strona nie dokonała tej czynności w terminie bez swojej winy. Z kolei, według art. 169 § 4 k.p.c. po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych.

Sąd drugiej instancji słusznie uznał, że nie została spełniona po stronie skarżącego przesłanka braku winy w niedochowaniu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (wnioskodawca mylnie określił to jako nie złożenie w terminie skargi „ze swojej winy”). Z ustaleń wynika, że wnioskodawca K. S. został pouczone przez Sąd Okręgowy na posiedzeniu, w którym brał udział, iż w niniejszej sprawie przysługuje mu skarga kasacyjna, jak i o tym, że w celu wniesienia skargi winien w ciągu siedmiu dni od ogłoszenia orzeczenia złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Ponadto wnioskodawca został również pouczone o konieczności informowania Sądu drugiej

instancji o każdej zmianie miejsca zamieszkania z uwagi na przysługującą skargę kasacyjną oraz o przymusie sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej przez adwokata lub radcę prawnego. Powtórnie wnioskodawca został pouczony o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej oraz o treści art. 87¹ k.p.c. w związku z doręczeniem odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. W świetle tych okoliczności nie można za brak winy skarżącego w niedochowaniu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej uznać błędnego pouczenia co do tych kwestii w kancelariach prawniczych, które sam wybrał i do których się udał. Z tego względu zasadne było niezastosowanie w sprawie art. 168 § 1 k.p.c.

Nie było również przesłanek do zastosowania art. 169 § 4 k.p.c., gdyż w sprawie nie można się dopatrzeć wyjątkowego wypadku. W zażaleniu skarżący nie podaje żadnej okoliczności, która wskazywałaby na taką wyjątkowość, a nie jest nią kolejny raz przytaczana błędna informacja z dwóch, jak to nazywa – niezależnych, profesjonalnych kancelarii.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. zażalenie należało oddalić.